

תנועות העולם הזה

מושב המרכז ומושב הוועידה הארצית יתקיימו בסדרם, בהתאם להזמנות שנשלחו לחברים.

המועצה הארצית

תתכנס בבית-סוקולוב בתל-אביב, ביום הרביעי, 23 במארס, בשעה 17.00.

על סדר-היום: אישור הקמת מחנה שלי וקביעת הסדרים לבחירת מועמדי התנועה לכנסת ברשימת מחנה שלי.

הוועידה הארצית

תתכנס בבית-סוקולוב בתל-אביב, ביום השבת, 26 במארס, בשעה 11.00 בוקר. על סדר היום:

1. המצב המדיני ואור החלטות המועצה הלאומית הפלסטינית. יפתח: יוסי ארני
2. בחירות '77 — דו"ח על הקמת מחנה שלי ואישור הכרזת האיחוד. יפתחו: אורי אבנרי, אמנון זיכרונ
3. בחירת מועמדי תנועת העולם הזה לכנסת, כמיסגרת רשימה שלי.

חוגי-בית ואסיפות

של תנועת העולם הזה (שנקבעו לפני הצטרפותנו למחנה שלי)

● הרצליה

ביום א', 27 במארס, בשעה 19.30, בבית-הנוער, שכונת נווה-ישראל, עם עורך-הדף אבי אורן.

● באר-שבע

ביום ג', 29 במארס, כאוניברסיטת בן-גוריון, בשעה 13.00, הרצאה של אורי אבנרי.
בשעה 22.00 באותו יום, בקפה-הגריה בתי-הדק, רח' הפלמ"ח, חוג פתח עם אורי אבנרי.

שלי

מחנה שלי - שלום לישראל שוויון חבד' לישראל

מטה הבחירות

ת.ד. 46109, תל-אביב

המטה המרכזי — ועדה מדינית, כספים, ייעוץ משפטי.
רח' אידלסון 15, תל-אביב
טל. 03-298024 / 03-296261

מטה האירגון — אסיפות, חוגי-בית, כרטיסיות, אירגון יום הבחירות, התפקדות.
רח' טרומפלדור 24, תל-אביב
טל. 03-290978 / 03-283684
וחומרה-הסברה.

מטה הסברה — לישכת הדובר, קשר עם כלי התקשורת, מודעות, פרסומים.
רח' גורדון 5, תל-אביב
טל. 03-242194 / 03-243386

מטה לשכונות — הסברה, אירגון.
רח' ישעיהו 2, ירושלים. (מס' טל' יפורסם בקרוב)

מטות מקומיים

תל-אביב — רח' בוגרשוב 60, טל' 03-280807
חיפה — רח' הרצל 59, טל' 04-662478
ירושלים — רח' יפו 218, טל' 02-533980
באר-שבע — דרך השלום 20, טל' 057-71030
בתים — שד' ירושלים 33, טל' 03-868971
רמת-גן — רח' הרצל 73
נס-ציונה — רח' ביאליק 5 (בחדר)
חדרה — רח' הרצל 65
חולון — אחד במאי 6

חוגי בית

כדי להביא את דברו אל כל שכונות הציבור, מעוניין מחנה שלי לערוך חוגי בית במימספר הרב ביותר, בכל רחבי הארץ. כל מי שמוכן לקבל על עצמו לארגן חוג-בית — בכל מקום, בכל שפה שהיא, בפני כל ציבור — מתבקש להתקשר עם מטה האירגון תל-אביב טלפון 03-290978.

זי בתל-אביב בשעתו עורר הדבר גל של ליחוסים וניחוסים. ידוע, כי המיני כי ממלא-מקום-שופט-עליון הוא אך שלב קור דם לקבלת מינוי בבית-המשפט-העליון עצמו. אולם בחוגים בכירים במישור המשפטי החליטו כי צלטנר הוא אדם "קשה מדי" מכדי להיות שופט-עליון.

מאבק לזכויות. צלטנר בלע את הג' לולה בשקט, ללא כל מחאה. על עקרוני תיו לא ויתר. מעטים בלבד ידעו כי שנה מישפטים פליליים בכל מאור. אולם, הג' סיבות הביאו לכך שהפך שופט לעניינים פליליים, וישב בדין בעשרות פרשות שוד ורצח. במישפט המפורסם של עמוס בן-גוריון נגד "שורת המתנדבים" החליט, כי דיוני בית-המשפט יימשכו מבוקר ועד לילה, בניגוד גמור לשעות-העבודה המ-קובלות בבתי-המשפט. אז גם הסניס חידוש בבית-המשפט השמרני: תחת רי-שום הפרוטוקול בידי מתמחה או מזכירה, הנהיג הפעלת דיקטאפון. שלתוכו היה מתמצת את טיעוני הפרקליטים.

צלטנר ישב בדין גם במישפטו של יהושע בן-ציון, מנכ"ל בנק ארץ-ישראל — ברטיניה, המרצה כיום עוגש-מאסר. בין העבריינים הוא נחשב כשופט הגרוע ביותר, וכאשר הובא ארנון להליכי-המיש-פט, נכחה שם גם נציגות של אנשי העו-לם-החתון.

נושא נוסף שעליו לחם צלטנר כל חייו היה זכויות-האדם. הוא ייצג את מדינת ישראל בעומדו בראש המישלחת לדיוני ועידת האו"ם לזכויות-האדם, שהתקיימו בטהראן אחרי מלחמת ששת-הימים. ב-אותו מעמד ניהל התנגשות מילולית חרי-פה עם הנציג הסובייטי לוועידה, האשים את ברית-המועצות ביחס עויין ומתנכר ליהודים היושבים בתוכה.

אורים ותומים. גם אחרי מלחמת יום-הכיפורים נשא השופט צלטנר את קר-לו ברמה בנושא זה, בוועידת אמנסטי-ודבריו על מעשי-ההוועה בבתי-הכלא ב-סוריה, שם ישבו אז שבויים ישראליים, עוררו הדם בעולם כולו.

שר-המישפטים, חיים צדוק, חזה בטכס-ההלוויה ממרחק-מה, בצד אשתו. בשעתו זקף הוא לזכותו של צלטנר את ההאטה הניכרת שחלה בפשיעה החמורה באיזור המרכז. תודות להחמתו בעונשים.

עורריו ומזכירותיו של השופט יודעים לספר, כי בשבועות האחרונים גילה מרץ רב מן הרגיל, ועשה ימים כלילות בעבודה על השלמת מאמרים אחדים, מחקרים ו-פיסקידין. "חייבים להשלים את ספר חזויה-קבלנות", אמר לאנשי לישכתו. ר-אלה אומרים: "כעת, נדמה לנו, הוא נהג כאילו חש שקיצו קרב". את הספר על חזויה-קבלנות לא סיים, אולם השלים בו את אחד הפרקים המסובכים ביותר.

בני-מישפחתו מספרים עליו כי אהב לכתוב, ונהג לבלות בעיסוק זה שעות רבות, אל תוך הלילה. ספריו בנושאי ה-מישפט נחשבים היום כאוריס-ותומים לכל סטודנט ופרקליט צעיר.

"הוא היה אדם צעיר שאהב אנשים צעירים", אמר עליו השופט שילה. אך רוחו הצעירה לא עמדה לו. בבוקר היום שבו נפטר עמד לשפוט צעיר תל-אביבי, שהואשם בשוד אשה קשישה בבתיים, לפני חודשים אחדים. כאשר הגיעה הי-דיעה לאוזני הצעיר, ודאי נשם לרווחה. השופט הקשוח, האיש שעסק במישפט 50 שנים רצופות ואף זכה על כך בפרס-ישראל בשנת 1971. לא היה עוד.

בראות

ה"מוצץ" שהחפוצ

הידיעה המרעושה על תינוק ירושלמי שנחנק מבדיעת מוצץ — נתגלתה כתוצאה ישירה של "טלפון שבור" כוזב

הידיעה שהתפרסמה באחד מעיתוני-הי-צהריים, בשבוע שעבר, עוררה בהלה מיי-דית בקרב האמהות בישראל, ובייחוד בין אלה שהן תושבות ירושלים. בידיעה סופר על תינוק ירושלמי שנחנק למות, עקב בליעת מוצץ מתוצרת החברה הספרדית נאורי.

ובעיקבות הבהלה באו המעשים. בעלי בתי-המרקחת ועובדי חנויות הכליבו ה-גדולות בירושלים ידעו לספר על עשרות טלפונים בהולים של אמהות, שביקשו ל-בר אם המוצץ שקנו באחרונה הוא מאתו-סוג של המוצץ "הקטלני" שעליו נכתב. סיפור הטרנדית שנתלווה לידיעה ה-עיתונאית — על התינוק שנחנק בשכונת עיר-גנים בירושלים, הרעיד לבבות רבים. (המשך בעמוד 32)

הלווייתו של צלטנר* 50 שנות מישפט

בסורבון בפאריס. אולם אישיותו של השופט צלטנר היתה מורכבת ביותר, והיו בה פנים רבות מ-אלה שודעו ברבים. ואולי דווקא במור-כבות זו יש כדי להסביר את הקשיחות שבה נתפרסם. "האיש הזה היה פילוסוף", אומר עליו פרופסור דניאל פרידמן, דיקן הפקולטה למישפטים באוניברסיטת תל-אביב. "צלטנר היה בעל תרבות עמקה. הוא לא היה רק מישפטן יבש".

מריצה לציון. בטכס הלווייתו, ש-נערך ביום השישי האחרון, נזכרו מוקי-ריו בכל אותם פרטים קטנים-לכאורה, שנסתרו מאחרי הדימוי המפחיד שיצר לעצמו. עורך-דיו ותק נזכר כיצד, לפני שנים אחדות, כאשר הלך להאזין להרצאה מלווה בשקופית על הציור המודרני, נד-הם להיווכח כי המרצה אינו אלא השופט צלטנר.

עורך-הדיון יצחק טוניק, נשיא לישכת עורכי-הדיון, ניסה להסביר את הפילוסו-פיה המיוחדת שהנחתה את חייו ודרכו של צלטנר, שנוא-הפירסומת המושבע. "הוא השקיף על החיים מספירות גבו-רות, אחרות", אמר טוניק. "הוא ראה את הדברים בפרספקטיבה של היקום. השקפתו הפילוסופית היתה: אפסותו של האדם, לעומת רוחניותו".

צלטנר מעולם לא טרח להסביר את עצמו, או את מעשיו. לשוחח עם עיתו-נאים נעתר רק בתנאי שיעבירו אליו את שאלותיהם בכתב. והוא היה גם משיב בכתב, ביושב, בקיצור נמרץ. שופט ותק, עמיתו של צלטנר במשך 28 שנים סיפר כיצד הצליח, רק כעבור שנים רבות של עבודה משותפת, לגלות כי "מתחת לחזות החמורה והקפדנית ה-סתרה נפש רגישה, אדם חם ופתוח, בעל אינטליגנציה מופלאה ואופקים רחבים".

בנים מאומצים. בשעתו אימץ צלט-נר שני בנים. תמיד הקפיד לשמור את הדבר בסוד, כשם שמעולם לא גילה כי היה נשוי שלוש פעמים. אשתו אלפרידה, בנו מיכאל — המשמש מרצה למישפטים באוניברסיטת תל-אביב — זכתה, אראלה גונן, היו מן המעטים שזכו להכיר את האיש, שנודע בקשיחותו, כפי שהיה ב-נעליה הבית.

נשיא בית-המישפט-העליון, הר"ר יואל זוסמן וקודמיו בתפקיד, שימעון אגרנט ויצחק אולשן, לא הצליחו להעלים את הדמעות שביצבצו בעיניהם. הם היו אולי בין המעטים שידעו על העוול שנגרם לאיש שכל חייו היו מוקדשים למילחמה בעוול.

בשנת 1952 מונה צלטנר כממלא-מקום-שופט-עליון. אולם, לא חלפו חודשים ספורים והוא הוחזר לבית-המישפט-המח-י

* על רקע היכיל-המישפט בתל-אביב. בין נושאי ארנון שר-המישפטים חיים צדוק (במיגבת-פרווה).